

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Formålet med at ændre den gældende lov om investeringsforeninger er:

- at investorerne får et større udbud af finansielle produkter at vælge mellem og dermed øget konkurrence til gavn for investorerne,
- at pensionskasser og forsikringsselskaber m.fl. i større omfang skal kunne placere deres formuer via de nye specialforeninger,
- at små og mellemstore virksomheder kan få tilført risikovillig kapital gennem investeringer fra de nye specialforeninger, og
- at modernisere og tilpasse loven til den øvrige finansielle lovgivning.

Lovforslaget udvider anvendelsesområdet for lov om investeringsforeninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 85 af 12. februar 1990, senest ændret ved lov nr. 376 af 22. maj 1996.

Det foreslås, at der kan etableres specialforeninger, der har en række af investeringsforeningernes karakteristika. Specialforeninger kan ligesom investeringsforeninger modtage midler, som efter et princip om risikospredning anbringes i værdipapirer, og de er underlagt tilsvarende regler om tilsyn m.v.

Specialforeningerne adskiller sig dog fra investeringsforeningerne ved, at de er underlagt andre placeringsregler. Endvidere kan de begrænse emissionen og indløseligheden af foreningsbeviserne og begrænse deres medlemmer til en snævre kreds end investeringsforeningerne.

Af lovtekniske grunde udarbejdes en helt ny lov, der får titlen »Lov om investeringsforeninger og specialforeninger«.

2. Baggrund

Der er to væsentlige motiver for den nye lov om investerings- og specialforeninger.

For det første spiller investeringsforeninger – selv om de har haft en betydelig vækst i 1996 – en mindre rolle på det danske kapitalmarked end i en række af de europæiske lande, som man normalt sammenligner det danske marked med. Med udgangen af 1996

havde danske investeringsforeninger en formue på 55 mia. kr. I betragtning af dansk økonomis størrelse og sammenlignet med andre lande burde dette tal være langt større.

Det skyldes blandt andet, at lovgivningen i Danmark ikke hidtil har givet mulighed for at etablere specialforeninger, medens andre EU-lande har national regulering for disse typer af foreninger. Det betyder, at der i andre EU-lande er et bredere udbud af finansielle produkter.

Der må forventes væsentlig udenlandsk konkurrence fra foreninger i andre EU-lande, når det gældende EU-direktiv bliver udvidet, jf. afsnit 3 vedrørende forholdet til EU-retten. Derfor er det afgørende, at den danske branche får samme vilkår som dens udenlandske konkurrenter.

Det tager tid for nye foreninger at etablere sig og skabe et udbud af konkurrencedygtige produkter. For at give de danske udbydere den nødvendige tid til at etablere sig, foreslås det, at den danske lov kommer før et fælles udspil fra EU. Danske specialforeninger bliver dermed bedre rustet til at tage konkurrencen fra udenlandske foreninger op.

For det andet ønsker regeringen at forbedre adgangen til kapital for små og mellemstore virksomheder.

For at gøre det nemmere for private investorer at investere i små og mellemstore virksomheder giver forslaget mulighed for at oprette specialforeninger, som kan placere størstedelen af formuen i unoterede kapitalandele i små og mellemstore virksomheder.

3. Forholdet til EU-retten

Den gældende lov om investeringsforeninger er udarbejdet inden for rammerne af det såkaldte UCITS-direktiv fra 1985, jf. Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer og Rådets direktiv 88/220/EØF af 22. marts 1988 om ændring af dette direktiv.

UCITS-direktivet omfatter kun de traditionelle investeringsforeninger (UCITS), men ikke de nye specialforeninger (NON-UCITS).